

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmando ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

17. Imponens ei manus dixit: Saule frater, Dominus misit me Iesus, &c. vt vides, & implearis Spiritu Sancto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

ex grauiissimorum virorum testimonijis cre-
di non debeat.

17. Impone nes e manu, dixit: Saulus frater, Domi-
nus misit me Iesus, &c. ut videoas, & imple-
ris Spiritu Sancto.

Nodum hic in scirpo inuenit Calui-
nus, debacchandi in Catholicos ma-
teriam, vbi nulla data erat, futiliter arri-
piens. *Quum*, inquit, *Ananias manus Spiritum Calvinis*
receperebit *Paulus*, plusquam ridiculi sunt Papista,
stolida
accusatio.
qui solis Episcopis manuum impositionem afferunt.
Vide enim quot modis plusquam ridicula
hæc accusatio est. Primum, si per impositio-
nem manuum Ananias, cuiuslibet hominis,
Spiritum S. Paulus recepit; an propterea se-
quitur plusquam ridiculos esse Christianos,
qui nō nisi à certis in Ecclesia Pastoribus ac
Præpositis Spiritus S. dona accipiūt, eorum
dem ministerio aut baptizati, aut ad verbi
ministerium missi & ordinati? hæc duo tan-
tum designo, quia in istis duobus nobiscum
Caluinisti conueniunt. Atqui vide in simili-
quam sit hæc collectio plusquam ridicula.
Paulus neque ab homine, neque per hominem, sed Gal. 1.
per Christū Apostolus factus est; ergo plus-
quam ridiculi sunt Christiani, qui à solis ho-
minibus, vel per solos homines, idq; Pasto-
res ipsos Ecclesiarum, &c per eorum manuū
impositionem (quam in Ministris ordinan-
Instit. lib.
4. cap. 3.
num. 16.

I 3 nistros

nistros ordinari & creari afferūt. Quā enim
in Pauli vocatione cātera omnia extra-
ordinaria fuerint; cur Caluinus hoc ipsum
quoque extraordinarium esse non aduerit,
quōd per manus Ananiæ Spiritū acceperit?

2. Deinde, vt istū Ananiam Episcopum fuisse
non cōstat, sic nec Presbyterum aut Diaconum
fuisse ex scripturis constare potest. An
propterea ridiculi erunt Caluinistæ, qui so-
lis Presbyteris baptizandi potestatem asse-
runt? nā ab Anania baptizatus Paulus fuit.

3. Præterea, quōd imponēs ei manus Ananias
dixit, *Vt videoas, & implearis Spiritu S.* an ex eo
necessariō sequitur, Paulum ex impositione
manuum Ananiæ, Spiritu S. repletū fuisse?
Sanè ex illa impositione manuum Paulum
visum recepisse, apertè statim Lucas com-
memorat: quōd Spiritu S. repletus fuerit,
nō commemorat. Baptizatum illum sta-
m fuisse, Lucas scribit; & in eo Spiritum S. re-
cepisse Paulum, dubitari non debet. Illa er-
go verba, *Vt videoas, & implearis Spiritu S.* hunc
sensum commodissimè habent, *Vt per ma-*

lo ma-

Io manus Ananias, ut videret ex ipsa manuū impositione, iuxta illud Christi promissum,
Agri manus imponent, & bene habebunt. Impo- Marc. vii.
 suit manus, ut impleretur Spiritu S. scilicet postea mediante baptismo. Et sanè impositionem manuum vnam fuisse ceremoniam in baptismo usurpari solitā, tum Paulus ad Hebræos satis insinuat, enumerans inter exordia sermonum Dei, primaque initiationis rudimenta, *pœnitentiā ab operibus mortuis, fidem ad Deum, baptismatum doctrinam, impositionem quoque manuum;* tum tota antiquitas attestatur, quæ cū oratione, & manuum impositione suos catechumenos ad baptismū præparabant. Vide ^tCōcil. Carthag. 4. & ^{*}Ma- Can. 85.
*Cap. 1.
 risconense 2. & August. in lib. de fide & ope-
 ribus. Postremò, ut demus Caluino ex ipsa impositione manuum Ananiae etiam extra baptismum recepisse Paulum Spiritum S.
 nihil hoc cōtra impositionē manuum, quæ solis Episcopis afferitur, valere potest. Im-
 positio quippe manuum, quæ solis Episco-
 pis tribuitur, vel in Sacramento confirmationis, vel in Sacramento ordinis exercetur.
 Atqui Ananiam hoc loco per impositionem manuum aut Paulum ordinasse ad Euan-
 gelij prædicationem (quæ ordinatio & se-
 gregatio cum manuum impositione con-
 iuncta postea Antiochiæ facta est) Calui- In fac. 13.
 nus nunquam dixerit; aut Sacramentum confirmationis, seu (ut Caluinus loquitur)

I 4. Spir-

Spiritum Sanctum sic accepisse, sicuti per manus Apostolorum dabatur Spiritus Sanctus, Caluinus dicere non potest, quando ex illa impositione manuum iuxta Caluinum doctrinam non ipse Spiritus Sanctus, sed tantum dona Spiritus S. visibilia data erat. Paulus autem hoc loco tum ipso Spiritu S. implendus dicitur, tum illa dona per Anniam accepisse non legitur. Ita vnde plusquam ridicula, futilis, & insulsa esse hęc accusatio Caluinii deprehenditur. Superbus hæreticus petulanter alios plusquam ridiculos vocans, se ipsum plusquam ridiculum omnibus deridendum præbuit.

32. *Factum est autem ut Petrus, dum transire coniuersos, deueniret ad sanctos qui sunt Lydae.*

Non patitur Galuinus aliquid in Scriptura aut Euangelica aut Apostolica pro primatu Petri supra reliquos Apostolos ac discipulos sonare. Quicquid eò facere videtur, studiosè arrodit, mordet, lacerat. In id intentus quum esset, hunc quoque locum minimè sibi prætermittendum duxit. Animaduerterat enim hanc Petri visitationem generalem (sic enim verba sonant) ad Petri primatum aliquo modo demonstrandum à Catholicis accommodari posse. Totis igitur viribus argumentum impugnat. Oportuit (inquit) Apostolos, quibus nulla erat statio at tributa,

Caluinii
odium in
primatu
Petri.